

PhDr. Jan Tesař, CSc.,
Kallabova 23, 616 00 Brno

Pan
Dr. Lubomír Š t r o u g a l
předseda vlády ČSSR

P r a h a 1

Vše: Pracovní poměr v zahraničí

Pane předsedo vlády !

Dne 23. června 1976 poslal jsem Vám dopis se stručným vyličením nesákonností a brutalit, jichž se vůči mně dopustily orgány ministerstva vnitra a vězeňské správy. Na tento dopis jsem od Vás odpověď nedostal, nicméně však vzápětí po jeho odeslání jsem byl dopraven do vězeňské nemocnice a po dva měsíce tam léčen, takže mohu konstatovat i určitou péči ze-li o mé zdraví, tedy alespon o legalizaci toho, co bylo se mnou prováděno.

Jsem
Jestliže tedy ve svém zde připomínaném dopise konstatoval, že Vás o věci informuji a že nikdy nebude možno tvrdit, že jste o ní informován nebyl, musím k tomu objektivně dodat, že informovat Vás přece jen nebylo úplně zbytečné - což tímto s radostí činím.

Okolnosti mne bohužel nutí obrátit se na Vás s dalším sdělením. Jak jsem již připomenul, neschopnost a nepůznost Vám podřízených orgánů není mou vinou ani zásluhou.

Po propuštění z ~~xxxxx~~ vězení dne 15. října 1976 musel jsem se nejprve uchýlit do nemocnice, kde mi byla provedena operace pankreatu. Byl jsem šest týdnů v nemocnici a pak ještě dalších šest týdnů v domácím ošetřování. Doléčení a rehabilitace v lázních, které jsou po takových operacích samozřejmostí, byly mi znemožněny. Během léčení byl jsem ponechán zcela bez prostředků k životu - od vězeňské správy jsem dodnes nedostal ani korunu nemocenského a odkor pro sociální věci nevyplatil mi žádnou podporu. Již proto jsem musel podat žádost o přiznání invalidního důchodu. To se stalo v polovině prosince loňského roku na ONV Praha 4, odbor sociální. Jediným výsledkem této žádosti bylo ukončení mé pracovní neschopnosti zásahem příslušného referenta (Dr. Procházká, 13. ledna 1977). Jinak mi až dodnes nedošlo žádné pozvání k lékařské prohlídce nebo k jakémukoli jednání o té věci.

Heritím jsem se informoval na odboru pracovních sil příslušného ONV Praha 4, zda bych mohl dostat nějakou kvalifikovanou práci, pro kterou mám předpoklady a kterou bych mohl vykonávat i při nevalném zdraví. Možnost získat práci, která by odpovídala mé kvalifikaci, byla rovnou vyloučena.

Opustil jsem tedy od svého nároku na kvalifikovanou práci (třebaže jsem si ho vědom) a po přestěhování do Brna jsem hledal i zcela nekvalifikovaná a špatně placená pracovní místa, o něž nebyl právě z tohoto důvodu vlný zájem. (připomínám přitom, že vzhledem ke svému zdraví nemohu vykonávat těžší tělesnou práci.) Po několika

dnech byl jsem právě dnes znovu odmítnut s odůvodněním, které se mi tentokrát podařilo získat písemně : "nesplňuje kádrové předpoklady pro zaměstnání hlídače povodňového dvora".

Jistě si uvědomujete, paně předsedo, že by mi nečinilo potíže citovat příslušné pasáže z Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, které se staly i pro Československo závaznými právními normami a které byly opět v tomto konkrétním případě frepantně porušeny. Považuji to za nadbytečné, neboť jste si toho jistě dobře vědom. Upoznámuji pouze, že i přes svou nemoc jsem se zájmově aktivně občanské iniciativy známé pod názvem "Charta 77", z čehož je jistě jasná jak má informovanost v dané věci, tak i má vysoce nadprůměrná občanská angažovanost a spjatost s neaktuálnějším problémy naší země. Byl-li jsem tedy ochoten ustoupit od svého nároku na zaměstnání odpovídající mé kvalifikaci, je to nutno chápat jedině jako další důkaz mé dobré vůle dohodnout se s čs. úřady na nějakém oboustranně přijatelném modu vivendi. Tento přístup jsem ostatně zastával od začátku. Není mou vinou, že rovněž od počátku narážela tato má snaha povětšinou na politováníhodný fanatismus, což mne pak pochopitelně nutilo ke střetnutím, která sice přinášela určitě nepříjemnosti i mně, větší však Vaší vládě. Stačí tu připomenout jen mé odsouzení, pak věznění v rozporu s řády, které mne nutilo provokovat mezinárodní pozornost k mému osudu, anebo ostudný případ s mým léčením, v němž jste již svým způsobem zasáhl. Nyní má tedy historie pokračovat. Vaši podnikání se mne snaží proskribovat, avšak já jsem neztratil chuť všemi prostředky se bránit a navíc, naštěstí, mám nyní k tomu více možností.

Oznamuji Vám tedy, že upouštím od své oběty přijmout v Československu pracovní místo neodpovídající mé kvalifikaci a budu uplatňovat své právo být zaměstnán podle svého vzdělání a schopnosti. Je samozřejmé, že přitom trvám na svých politických názorech - tím spíše, že jim tak až nečekaně a zřetelně dává za pravdu doba a v duchu jistě i ne jeden činitel vládní strany. Mé politické názory nejsou ovšem skutečnost, které by měla být uváděna v souvislost s mým zaměstnáním. Avšak já mám, jak jsem již zdůraznil, stále ještě dobrou vůli nějak vyjít i s těmi, jejichž přístup k problémům je vyloučeně nerozumný, a uvědomuji si, že tato zapeklité situace může vytvářet problémy neřešitelné i pro federální vládu. Proto nabízím následující řešení :

Navrhuji, aby mi bylo bez průtahů uděleno povolení uzavřít pracovní poměr v zahraničí a dojíždět za prací mimo republiku. Samozřejmě bych přitom zachoval své trvalé bydliště v ČSSR; je vyloučeno, abych se dobrovolně vzdal svého práva na vlast.

Žádám Vás o urychlené vyřízení tohoto mého návrhu. Nedostane-li se mi včasné odpovědi na toto podání, budu v dalším jednání počínaje dnem 21. března používat průpisy tohoto dopisy a podniknu ovšem všechny další mně dostupné kroky k prosazování svých životních zájmů a potřeb, což je Vám jistě i beztoho samozřejmé.

V Brně dne 7. března 1977

Jan Tesař v.r.